

זהר הקדוש

עם ביאור
הכתר והכבוד

פרשת ואתחנן • סדר התפילה הרצויה לפני ה'

במאמר שלפנינו יבאר כמה דברים בצורת התפילה הרצויה לפני ה' יתברך, הנלמדים מתפילתם של משה רבינו וחזקיהו המלך, ויבואר בו עוד כמה דינים הנוגעים לענין התפילה. בתוך המאמר יבואר סדר הנהגת האדם מעת שכיבתו עד למחר לאחר תפילת שחרית, ובתחילת המאמר מקדים לדבר בשבח התורה.

מכאן באה התורה ללמדנו סדר תפילת משה רבינו, כדי שנלמוד ממנה כמה דברים לענין תפילת כל אדם, שתהא באופן הרצויה לפני ה' יתברך, וכפי שיבואר בדברי זוהר להלן.

מסכם את ענין חשיבות התורה:

עֵיטָא דְּבַר נֶשׁ בְּהַאי עֲלֵמָא - העצה הנכונה שיבחר לו האדם בעולם הזה, הוא לְאַשְׁתַּדְּלָא בְּאוּרֵייתָא יְמָמָא וְלֵילֵי - לעסוק בתורה יומם ולילה, וְלֹא יִתְעַדֵי מִנָּה - ולא יסור ממנה לרגע, ואפילו בעת עסקיו, הִדָּא הוּא דְּכַתִּיב - כמו שכתוב (יהושע א ח) 'וְהָגִיתָ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה'. וְאִי אַעֲדֵי מִיַּגִּיָּה אוּרֵייתָא - ואם מסיר מעליו לימוד התורה, אִוּ אֶתְפָּרֵשׁ מִנָּה - או אפילו נפרד ממנו רק לפי שעה, כְּאֵלוּ אֶתְפָּרֵשׁ מִן חַיֵּי - הרי הוא כאילו נפרד מן החיים, כי התורה היא עץ החיים, והנפרד ממנה הרי הוא כאילו מסכן את עצמו בסכנת מות.

אחר שהקדים רבי יוסי שהתורה מלמדת את האדם העצה הנכונה ללכת בה בכל דרכיו, חוזר עתה לענין התפילה הנוכר בפסוק שהביא בתחילת המאמר. ובכדי לבאר אופן התפילה הראויה, מקדים לבאר את הסדר הראוי שיתנהג בו האדם משעה שהולך לישון בלילה, עד השעה שעומד להתפלל תפילת שחרית בקומו בבוקר. וכל זה הסדר הוא גם כן אחת מהעצות שהתורה מלמדת את האדם להתנהג בה:

תָּא חַזִּי - בא וראה, עֵיטָא דְּבַר נֶשׁ - העצה הנכונה שהתורה מלמדת את האדם היא, כַּד אֵיהוּ סְלִיק בְּלֵילֵיאַ עַל עֵרְסִיָּה - כששעה שעולה בלילה על מיטתו כדי לישן, בְּעֵי לְקַבְּלָא עֲלֵיהּ עוֹל מַלְכוּתָא דְּלַעֲיָלָא בְּלִבָּא שְׁלִים - הרי הוא צריך לקבל עליו עול מלכות שמים בקריאת שמע שעל המטה בלב שלם, וְלֹאֲקַדְּמֵי לְמִימְסַר גְּבִיָּה פְּקֻדוֹנָא דְּנַפְשִׁיָּה - וצריך להקדים למסור את נפשו בפקדון לה' יתברך, על ידי אמירת הפסוק (תהלים לא ו) 'בידך אפקיד רוחי פדית אותי ה' אל אמת', קודם שתצא נפשו על ידי השינה, וְהָא אוֹקְמוּהָ - וכמו שכבר נתבאר במקום אחר (לעיל קיט), שטעם הדבר הוא בְּגִין דְּכָל עֲלֵמָא טַעֲמִין טַעֲמָא דְּמוֹתָא - משום שכל העולם טועמים בשינת הלילה טעם מיתה, כי השינה היא אחת מששים במיתה, דְּהָא אֵילְנָא דְּמוֹתָא שְׂרִיא בְּעֲלֵמָא - כי מידת המלכות הנקראת אֵילן המות שורה ושולטת אז [-בלילה] בעולם, וְכָל רוּחָא דְּבָנֵי נֶשְׁא נִפְקִין - וכל רוחות בני האדם יוצאים מגופם בעת שינתם, וְסִלְקִין וְאוֹתְמָרְן גְּבִיָּה ועולים ונגזים בפְּקֻדוֹנָא - ומשום שרוחות בני האדם נמסרו למידת המלכות בדרך פקדון, כְּלַהּ תִּיַּבֵּין לְאַתְרֵיהוֹן - לכן הם חוזרים למקומם בשעה שמקיצים משנתם, כי מידת המלכות שנמסר הרוח אצלם בפקדון, נאמנת להחזיר את רוח האדם לבעליה בהקיצו משנתו. ונמצא שהעצה הזאת שהתורה מלמדת אותנו למסור את הנפש בפקדון לה' יתברך קודם השינה, היא המצלת את האדם מן המיתה.

אחר שביאר סדר שכיבת האדם, מבאר עתה סדר קימת האדם משינתו: תָּא חַזִּי - בא וראה, כַּד אֶתְעַר רוּחַ צְפוֹן בְּפִלְגוֹת לֵילֵיאַ - כאשר מתעורר

על תפילת משה רבינו עליו השלום שיזכה ליכנס בארץ ישראל, נאמר בתורה (דברים ג כג-כד) 'וְאַתְחַנֵּן אֶל יְהוָה בְּעַת הַהִיא לֵאמֹר. אֲדֹנָי יְהוִה אֱמָה הַחַלּוֹת לַהֲרָאוֹת אֵת עַבְדְּךָ אֵת גְּדֻלָּךְ וְאֵת יְדֹ הַחֲזָקָה אֲשֶׁר מִי אֵל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כְּמִעֲשֶׂיךָ וְכַגְבוּרְתְּךָ יְגוֹ'.

וכאן באה התורה ללמדנו סדר תפילת משה רבינו, כדי שנלמוד ממנה כמה דברים לענין תפילת כל אדם, שתהא באופן הרצויה לפני ה' יתברך, וכפי שיבואר בדברי זוהר להלן.

וכדי לבאר ענייני התפילה הנלמד מפסוקים אלו, רְבִי יוֹסִי פִתַּח - הקדים להביא פסוק אחר העוסק בענין תפילת חזקיהו המלך, והוא שנאמר (ישעיה לח א) 'וַיִּסַּב חֲזַקְיָהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל אֶל יְהוָה'. ולהלן יבואר מה נלמד מפסוק זה לענין צורת תפילת האדם הרצויה לה' יתברך.

אחר שהביא פסוקים האלו שהתורה מלמדת בהם את האדם כיצד יסדר את תפילתו לפני הקב"ה באופן הראוי כדי שתתקבל תפילתו וכמו שיבואר להלן, מקדים עתה רבי יוסי לדבר בשבח התורה, שהיא הנותנת עצות לאדם כיצד יתנהג בכל ענייניו בכל זמן וזמן, כדי שיהיו מעשיו מרוצים ומקובלים לפני ה' יתברך:

תָּא חַזִּי - בא וראה, כְּמָה הוּא חֵילָא תְּקִיפָא דְּאוּרֵייתָא - כמה חזק הוא כח ותוקף התורה, וְכִמָּה כח התורה הוא נעלה מעל הכל, דְּכָל מָאן דְּאֶשְׁתַּדְּלַ בְּאוּרֵייתָא לֹא דְּחִיל מַעֲלָאֵי וְתַתָּאֵי - שכל מי שעוסק בתורה אינו מתירא לא מן המקטרגים העליונים ולא מן המקטרגים התחתונים שבעולם הזה, וְלֹא דְּחִיל מַעֲרַעְרוּרִין בִּישׁוּן דְּעֲלֵמָא ואינו מתירא ממקרים רעים הבאים בעולם, אף לא מהפגעים הבאים להאדם בדרך מקרה כשהאדם מזדמן להיות במקום סכנה. בְּגִין דְּאֵיהוּ אַחִיד בְּאֵילְנָא דְּחַיֵּי - משום שהוא אחוז בתורה הנקרא 'עץ החיים', וְאִכִּיל מִגִּבְיָה בְּכָל יוֹמָא - ואוכל [-נהנה] משפע התורה העליונה, שהיא מידת התפארת, בכל יום, ומכח שפע מידת התפארת ניצול ממקרים ופגעים רעים.

מוסיף לדבר בשבח התורה: דְּהָא אוּרֵייתָא אוֹלִיף לִיה לְבַר נֶשׁ לְמִיָּהּ בְּאַרְחַ קְשׁוּט - כי התורה מלמדת את האדם לילך בדרך האמת, כדי שלא יחטא ולא יענש, אוֹלִיף לִיה עֵיטָא הִיךְ יְתוּב קָמֵי מְאָרִיָּה - ואם כבר חטא, התורה מלמדת לו עצה כיצד לשוב בתשובה לפני קונו על חטאיו, וכיצד לפרוש מן החטאים והאיסורים, לְבִטְלָה לְהֵאֵי גְזָרָה - ומלמדת לו כיצד להתפלל לבטל הגזירה ההיא, שנגזר עליו מחמת חטאיו שחטא קודם ששב בתשובה, וְאֶפִּילוּ תַגְזֹר עֲלֵיהּ מוֹתָא - ואפילו נגזר עליו גזירת מיתה, כְּלָא יִתְבַּטַּל וַיִּסְתַּלַּק מִגִּבְיָה

תָּא חַזִּי - בא וראה, כַּד אֶתְעַר רוּחַ צְפוֹן בְּפִלְגוֹת לֵילֵיאַ - כאשר מתעורר

הרוח מצד צפון לנשב בחצות הלילה, שהוא המבריא את כל כוחות הטומאה
 מן העולם, וְכַרְוֹזָא נְפִיק - והוא עת קריאת התרגול שהוא כרוז היצוא
 ומעורר את בני האדם משינתם, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתִי לְגַנְתָּא דְעָדָן -
 והקב"ה בא אז לגן עדן לְאַשְׁתַּעֲשַׂעָא בְּרוּחֵיהוֹן דְּצַדִּיקָיָא - להשתעשע

הקדוש שהוא זעיר אנפין, ליחד אותו עם המלכה שהיא המלכות, דְּהָא בְּלִיָּא
 - כי בלילה, שהוא זמן שליטת מידת המלכות אֲשֶׁתְּדַל בְּמִטְרוֹנִיתָא - השתדל
 בעסק התורה עם המלכה שהיא מידת המלכות, כדי להעלותה ולהביאה אל
 המלך, הַשְׁתָּא - ועתה ביום שהוא זמן שליטת המלך שהוא מידת התפארת,

ברוחות הצדיקים, כְּדִין מִתְכוּוֹנִי כָּל בְּנֵי
 מִטְרוֹנִיתָא, וְכָל בְּנֵי הַיְכָלָא - ואז
 בחצות הלילה מתכוונים הצדיקים, שהם
 בני המלכה ובני היכל העליון מצד שורש
 נשמתם, לְשַׁבְחָא לִיהּ לְמַלְכָּא קַדִּישָׁא
 - לשבח למלך הקדוש העליון, על ידי עסק
 התורה, וְכַדִּין כָּל אֵינּוֹן פְּקֻדוֹנִין
 דְּרוּחִין - ואז בחצות הלילה כל הפקדונות
 של הרוחות שיצאו בתחילת הלילה מגופות
 בני האדם בעת שינתם, דְּאַתְּמַסְרֵן בִּידָהּ
 - ונמסרו ביד מידת המלכות, פְּלָהוּ אֲתִיב
 לְמַאֲרֵיהוֹן - כולם חוזרים לבעליהם
 בחצות הלילה, וְרוּבָא דְבְּנֵי עַלְמָא
 מִתְעָרִין בְּהֵיא שַׁעְתָּא - ולכן רוב בני
 העולם מתעוררים משינתם באותה שעה
 של חצות הלילה, וְהָא פְּקֻדוֹנֵיהּ דְּכָלְהוּ
 אֲתִיב לְגַבִּייהוּ - כי הרי הרוחות שלהם
 שהיו מופקדות אצל המלכות, מוחזרים
 להם עתה בחצות הלילה.

אֲתִי עִם מִטְרוֹנִיתָא בא האדם עם
 המלכה, לְזוּגָא לָהּ עִם מַלְכָּא - לזווג
 ולייחד אותה עם המלך, על ידי תפילתו.

ממשיך לבאר סדר התפילה:
 אֲתִי לְבֵי כְּנִישְׁתָּא - האדם בא לבית
 הכנסת, מְדַבֵּי גְרַמְיָה בְּקַרְבָּנִין -
 ומטהר את עצמו באמירת הקרבנות,
 מְשַׁבַּח בְּתוֹשַׁבְחַתֵּיהוּ דְדוּד מַלְכָּא -
 ומשבח לה' יתברך בפסוקי דזמרה שהם
 תשבחותיו של דוד המלך, אַחִיד תְּפִילִין
 בְּרִישֵׁיהּ - והוא אחוז ומלושב בתפילין על
 ראשו, וְצִיצִית בְּגַדְפֵיהּ - ומעוטף בטלית
 שציצית תלויין בכנפיו, וְאוּמֵר בְּפִסְקֵיהּ
 דְּזַמְרָה מְזֻמֹּר 'תְּהִלָּה לְדוּד' (תהלים קמ"ה),
 וְהָא אוֹקְמוּהָ - וכבר נתבאר במקום אחר
 (ראה לעיל קכ:).

מבאר אופן תפילת העמידה:
 אחר כך צֵלִי צְלוֹתָא קַמֵּי מַאֲרִיָּה -
 מתפלל תפילת שמונה עשרה לפני
 קונו, בְּצְלוֹתָא בְּעֵי לְמִיקָם כְּגוּוֹנָא
 דְּמַלְאכֵי עֲלָאִי - וצריך לעמוד בעת
 התפילה, כעין מלאכי מעלה, לְאַתְחַבְרָא
 בְּהַדְרֵיהוּ - כדי להתחבר עם המלאכים,
 דְּאֵינּוֹן אֲקָרוּן הָעוֹמְדִים - שהם נקראים
 'העומדים', כְּמָה דְאַתְּ אָמַר - כמו
 שנאמר (זכריה ג ז) בְּפִסְקוֹ 'וְנִתְתִי לְךָ
 מְהֻלָּכִים בֵּין הָעוֹמְדִים', והיינו משום
 שמלאכי מעלה אין יושבים, ולעולם הם
 במצב של עמידה, ולכן גם האדם המתחבר
 עמהם בעת התפילה צריך לעמוד כמוהם.
 וְלִכְוֹנָא רְעוּתֵיהּ קַמֵּי מַאֲרִיָּה - ובעת
 התפילה צריך האדם לכון רצון לבו לפני
 קונו, וכעומד לקבל פני המלך העליון,
 וְיִתְבַּע בְּעוּתֵיהּ - ואז יבקש את בקשתו
 בברכות האמצעיות שבתפילת שמונה
 עשרה, כי עומד עתה לפני המלך העליון,
 אשר כל השפע והברכות נשפעים ממנו.

מבאר שכר האדם הקם בחצות ועומד אח"כ
 בתפילה:

תָּא חֲזִי - בא וראה, בְּשַׁעְתָּא דְּבֵר נִשְׁ
 קָאִים בְּפִלְגוּת לִילְיָא מְעַרְסִיָּה
 לְאַשְׁתַּדְלָא בְּאוּרִייתָא - בשעה שהאדם
 קם ממיטתו בחצות הלילה כדי לעסוק
 בתורה, אַז פְּרוּזָא קְאָרִי עֲלֵיהּ - קורא
 עליו הכרוז של המלאכים העליונים, וְאַמֵּר
 הַפְּסוּק (תהלים קלד א) 'הִנֵּה פָּרְכוּ אֶת יְיָ כָּל
 עַבְדֵי יְיָ' הָעוֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בְּלִילוֹת. הַשְׁתָּא כִּד אִיהוּ
 קָאִים בְּצְלוֹתָא קַמֵּי מַאֲרִיָּה, הַהוּא פְּרוּזָא קְאָרִי
 עֲלֵיהּ וְאַמֵּר, וְנִתְתִי לְךָ מְהֻלָּכִים בֵּין הָעוֹמְדִים הָאֵלֶּה.

מַאֲרִיָּה, וְיִתְבַּע בְּעוּתֵיהּ.
 תָּא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְּבֵר נִשְׁ קָאִים בְּפִלְגוּת לִילְיָא
 מְעַרְסִיָּה, לְאַשְׁתַּדְלָא בְּאוּרִייתָא, פְּרוּזָא קְאָרִי
 עֲלֵיהּ וְאַמֵּר, (תהלים קלד א) הִנֵּה פָּרְכוּ אֶת יְיָ כָּל
 עַבְדֵי יְיָ' הָעוֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בְּלִילוֹת. הַשְׁתָּא כִּד אִיהוּ
 קָאִים בְּצְלוֹתָא קַמֵּי מַאֲרִיָּה, הַהוּא פְּרוּזָא קְאָרִי
 עֲלֵיהּ וְאַמֵּר, וְנִתְתִי לְךָ מְהֻלָּכִים בֵּין הָעוֹמְדִים הָאֵלֶּה.

ה'. הַשְׁתָּא כִּד אִיהוּ קָאִים בְּצְלוֹתָא קַמֵּי מַאֲרִיָּה - עתה בבוקר כשהאדם
 עומד בתפילה לפני קונו, הַהוּא פְּרוּזָא קְאָרִי עֲלֵיהּ - אותו הכרוז העליון
 קורא עליו, וְאַמֵּר הַפְּסוּק (זכריה ג ז) 'וְנִתְתִי לְךָ - לנשמתך מְהֻלָּכִים - דרך
 להלך ולעבור בֵּין המלאכים הָעוֹמְדִים הָאֵלֶּה', ותעלה אל גן עדן של מעלה,
 בשכר שאתה חולק כבוד למלך העליון לעמוד לפניו בתפילה.

וְכַרְוֹזָא נְפִיק. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתִי לְגַנְתָּא דְעָדָן
 לְאַשְׁתַּעֲשַׂעָא בְּרוּחֵיהוֹן דְּצַדִּיקָיָא, כְּדִין מִתְכוּוֹנִי
 (נ"א מתערי) כָּל בְּנֵי מִטְרוֹנִיתָא, וְכָל בְּנֵי הַיְכָלָא,
 לְשַׁבְחָא לִיהּ לְמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וְכַדִּין כָּל אֵינּוֹן
 פְּקֻדוֹנִין דְּרוּחִין דְּאַתְּמַסְרֵן בִּידָהּ, פְּלָהוּ אֲתִיב
 לְמַאֲרֵיהוֹן. וְרוּבָא דְבְּנֵי עַלְמָא מִתְעָרִין בְּהֵיא
 שַׁעְתָּא, וְהָא פְּקֻדוֹנֵיהּ דְּכָלְהוּ אֲתִיב לְגַבִּייהוּ.
 אֵינּוֹן דְּבְּנֵי הַיְכָלָא עֲלָהּ קַיְמִי בְּקִיּוּמֵיהוּ,
 מִתְעָרִי מִשְׁתַּדְלִי בְּתוֹשַׁבְחַתָּא דְּאוּרִייתָא,
 וּמִשְׁתַּתְּפִי בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, עַד דְּנִהֵיר יְמָמָא.
 כִּד אֲתִי צַפְרָא, הִיא, וְכָל בְּנֵי הַיְכָלָא (דמלכא)
 פְּלָהוּ אֲתִינּוֹן לְגַבִּי מַלְכָּא קַדִּישָׁא, וְאֵינּוֹן
 אֲקָרוּן בְּנֵין דְּמַלְכָּא וּמִטְרוֹנִיתָא. וְהָא אוֹקְמוּהָ.
 כִּד אֲתִי צַפְרָא, בְּעֵי לְנַקָּה גְרַמְיָה בְּכִלְיָא, וְלִמְיוֹן
 וְיִינִיָּה, לְאַשְׁתַּדְלָא עִם מַלְכָּא קַדִּישָׁא, דְּהָא
 בְּלִיָּא אֲשֶׁתְּדַל בְּמִטְרוֹנִיתָא. הַשְׁתָּא אֲתִי עִם
 מִטְרוֹנִיתָא, לְזוּגָא לָהּ עִם מַלְכָּא.

אֲתִי לְבֵי כְּנִישְׁתָּא, מְדַבֵּי גְרַמְיָה בְּקַרְבָּנִין, מְשַׁבַּח
 בְּתוֹשַׁבְחַתֵּיהוּ דְדוּד מַלְכָּא. אַחִיד תְּפִילִין
 בְּרִישֵׁיהּ, (ס"א בידה וברישיה) וְצִיצִית בְּגַדְפֵיהּ,
 אוּמֵר תְּהִלָּה לְדוּד. וְהָא אוֹקְמוּהָ, צֵלִי צְלוֹתָא קַמֵּי
 מַאֲרִיָּה, בְּצְלוֹתָא בְּעֵי לְמִיקָם, כְּגוּוֹנָא (ס"א בוונא)
 דְּמַלְאכֵי עֲלָאִי, לְאַתְחַבְרָא בְּהַדְרֵיהוּ, דְּאֵינּוֹן אֲקָרוּן
 הָעוֹמְדִים, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (זכריה ג ז) וְנִתְתִי לְךָ
 מְהֻלָּכִים בֵּין הָעוֹמְדִים. וְלִכְוֹנָא רְעוּתֵיהּ קַמֵּי

מַאֲרִיָּה, וְיִתְבַּע בְּעוּתֵיהּ.
 תָּא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְּבֵר נִשְׁ קָאִים בְּפִלְגוּת לִילְיָא
 מְעַרְסִיָּה, לְאַשְׁתַּדְלָא בְּאוּרִייתָא, פְּרוּזָא קְאָרִי
 עֲלֵיהּ וְאַמֵּר, (תהלים קלד א) הִנֵּה פָּרְכוּ אֶת יְיָ כָּל
 עַבְדֵי יְיָ' הָעוֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בְּלִילוֹת. הַשְׁתָּא כִּד אִיהוּ
 קָאִים בְּצְלוֹתָא קַמֵּי מַאֲרִיָּה, הַהוּא פְּרוּזָא קְאָרִי
 עֲלֵיהּ וְאַמֵּר, וְנִתְתִי לְךָ מְהֻלָּכִים בֵּין הָעוֹמְדִים הָאֵלֶּה.

מבאר סדר הכנת האדם לתפילה:
 כִּד אֲתִי צַפְרָא - ואז כשבא אור הבוקר,
 הרי היא - השכינה, וְכָל אחד ואחד
 מישראל שעסקו בלילה בלימוד התורה,
 הנקראים בְּנֵי הַיְכָלָא דְּמַלְכָּא - בני היכל
 המלך, מחמת היותם עוסקים בתיוון
 השכינה, פְּלָהוּ אֲתִינּוֹן לְגַבִּי מַלְכָּא
 קַדִּישָׁא - כולם באים בבוקר לגבי [א-]ל
 המלך הקדוש שהוא זעיר אנפין, העומד
 להתייחד עם השכינה שהיא המלכה,
 וְאֵינּוֹן אֲקָרוּן בְּנֵין דְּמַלְכָּא וּמִטְרוֹנִיתָא
 - ואלו שעסקו בלילה בלימוד התורה
 נקראים בני המלך והמלכה, שהם זעיר
 אנפין ונוקבא, כי הם השושבינים הגורמים
 לייחד את המלכה עם המלך יחד, וְהָא
 אוֹקְמוּהָ - וכבר נתבאר כן במקום אחר
 (ראה ח"ב מו.).

מבאר סדר הכנת האדם לתפילה:
 כִּד אֲתִי צַפְרָא - כשבא הבוקר לפני
 התפילה, בְּעֵי לְנַקָּה גְרַמְיָה בְּכִלְיָא - אז צריך לנקות ולטהר את עצמו
 בכל האופנים, דהיינו שיינקה את גופו הגשמי, על ידי נטילת ידים ועשיית צרכיו,
 וגם יטהר את נפשו הרוחני באמירת הקרבנות כמו שיזכיר להלן, וְלִמְיוֹן וְיִינִיָּה
 - ולהזדיין בכלי זיון, שהם הציצית והתפילין שהאדם מתעטף בהם ומניחם קודם
 התפילה, לְאַשְׁתַּדְלָא עִם מַלְכָּא קַדִּישָׁא - כדי להשתדל על ידם עם המלך

נפשי צמאה לדעת
כל רז סודך

זוהר הקדוש המבואר < עם פירוש "הכתר והכבוד"
 ביאור בשפה ברורה הפותח את לב הלומד, עם מקורות וביאורים על פי גדולי המפרשים

מרכז הזמנות: 1800-22-55-66

טלפקס: 052-437-0054 | טלדואר: 0176-4836-44-20
 תלמידי חכמים הספרים והמבחרות